

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 161/2026
16.06.2026. године
Београд

Врховни суд, председник суда Мирољуб Томић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Војислав Љубеновић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној због неодлучивања о приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 4594/23, донео је 16.06.2026. године, без испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача изјављена због неодлучивања о приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 4594/23, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, поднела Врховном суду жалбу због неодлучивања о њеном приговору ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 4594/23.

Одлучујући о жалби предлагача на основу чл. 16, 17. и 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15, 92/23) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82 и „Службени гласник РС“, бр. 6/15), Врховни суд је закључио да је жалба неоснована.

На основу прибављених списа предмета Управног суда Р4 У 428/26 утврђено је да је предлагач 18.03.2026. године поднела, препорученом пошљицом, Управном суду приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 4594/23, који је примљен у суд 26.03.2026. године. Поступајући судија Управног суда је 20.05.2026. године донела решење Р4 У 428/26 којим је одбила као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у наведеном предмету.

Према члану 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања примљен у Управном суду 26.03.2026. године, а да је одлука о приговору донета 20.05.2026. године, Врховни суд налази да је о приговору одлучено у року прописаном цитираним чланом 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те да је због тога жалба предлагача неоснована.

С обзиром на изложено, Врховни суд је, на основу одредбе члана 17. ст. 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбио жалбу предлагача и одлучио као у ставу првом диспозитива.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на основу члана 30. став 2. ЗВП сходном применом члана 153. став 1. ЗПП, јер предлагач није успела у поступку заштите права на суђење у разумном року.

**Председник Врховног суда
Мирољуб Томић, с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**